

ROČNÍK 6 - ČÍSLO 16

VYŠLO V KVĚTNU 2013

DVACÁTÉ NAROZENINY

V tomto roce si připomínáme, že od založení našeho Klubu vojenských výsadkových veteránů Praha uplynuly už dvě desítky let. Je to důvod k ohlédnutí se k našim kořenům a důležitým milníkům dosavadní existence klubu.

Začátkem devadesátých let se sešlo několik desantů, které osud zavál do Prahy, aby si zavzpomínali na společně prožitou službu u výsadkové brigády. Iniciátorem schůzky byl Václav Koutecký, který měl kontakt na výsadkové veterány v Prostějově. „Na pivo“ tehdy přišli také J. Vondra, J. Müller, P. Benedikt a M. Juříček, K. Holý. Na další schůzky postupně přicházeli J. Šolc, K. Kuba, J. a V. Mrázkovi, K. Rusnák, P. Krajčovič, P. Benedikt, M. Rezler, F. Kocmánek a postupně další a další.

Scházeli jsme se v restauraci Alfonse Muchy v Národním domě na Smíchově, když nás pak bylo víc, v klubu na letišti Kbely, v klubovně na Julisce, v klubovně ČsOL v hotelu Legie a nakonec jsme získali klubovnu v kasárnách v Karlíně (kterou jsme bohužel v únoru 2013 museli vyklidit).

K založení našeho místního klubu (MK KVV Praha), jako součásti KVV Prostějov, došlo podobně jako v jiných lokalitách ve druhé polovině roku 1993. Do vedení klubu byli zvoleni kolegové V. Koutecký jako předseda a K. Kuba a J. Šolc.

Po deseti letech existence byl klub v roce 2003 zaregistrován na MV ČR jako občanské sdružení a změnil název na Klub vojenských výsadkových veteránů Praha (KVVV Praha). Má svůj znak, klubovou vlajku, Stanovy klubu a Organizační řád. Činnost klubu řídí výkonný výbor v čele s předsedou. Klub vydal Pamětní medaili KVV Praha a od roku 2008 vydává ke každé členské schůzi občasník Padáček.

V říjnu 1997 klub inicioval a organizačně se podílel na uskutečnění slavnostní vzpomínkové akce k 50. výročí založení Pěšího praporu 71 československých parašutistů, které se uskutečnilo ve Vyškově. Při této příležitosti byla emitována pamětní medaile Meče armády hrot, na které se autorsky podíleli členové klubu.

V roce 2002 uspořádal klub v součinnosti s GŠ AČR mezinárodní seminář k 60. výročí ukončení bojové činnosti skupiny Anthropoid, kterého se zúčastnilo 250

veteránů, zástupců výsadkových jednotek AČR a zahraniční delegace Anglie, Francie, Polska, Ruska a Slovenska. Při té příležitosti byla vydána historická publikace Paradesantní jednotky - meče armády hrot a pamětní odznaky.

V roce 2005 založil klub tradici Memoriálu zakladatelů výsadkového vojska generálů Palečka, Krzáka a plk. Černoty a zorganizoval jeho první dva ročníky.

K 60. výročí vzniku výsadkového vojska klub vydal publikaci Výsadkáři 60 let v čele armády a ve spolupráci s Vojenským historickým ústavem AČR vybudoval obrazovou putovní výstavu o historii našeho výsadkového vojska i našeho klubu, která byla poprvé instalována v Chrudimi k 60. výročí jeho vzniku.

Členové klubu se také autorsky podíleli na zpracování knihy dr. Bílka Ve vzduchu, na zemi i ve vodě, která mapuje historii a současnost výsadkového vojska.

V září 2009 klub organizoval v Praze-Letňanech, v součinnosti s Aeroklubem ČR, oslavu k 60. výročí civilního a sportovního parašutizmu.

Výbor klubu organizuje každoročně tři celoklubová setkání a každý měsíc pravidelné neformální „potlachy“ členů klubu.

Členové klubu se zúčastňují seskoků padákem paraveteránů, podílejí se na organizaci branných a sportovních akcí, vzpomínkových a pietních událostí a výchovných besed s mládeží.

Klub kromě jiného zabezpečuje v součinnosti s Českým svazem bojovníků za svobodu, Československou obcí legionářskou a GŠ AČR každoroční setkání paraveteránů v rámci pietního aktu k uctění statečného boje skupiny Anthropoid v chrámu sv. Cyrila a Metoděje v Resslově ulici v Praze a u pomníku čs. válečných parašutistů a jejich pomocníků v Praze-Dejvicích.

V našem klubu bylo zaregistrováno více než 120 členů, mezi nimi 9 generálů (NGŠ P. Pavel, T. Sedláček, P. Gavlas, P. Krajčovič, J. Kozojed, V. Tomalík, K. Kuba, J. Mrázek, P. Vrlík). Rada členů v minulosti významně ovlivňovala vznik a vývoj výsadkového vojska. Mezi významné členy patřil také kolega J. Šolc, autor 27 knih s vojenskohistorickou tematikou. Členy jsou také významní para sportovci: zasloužilí mistři sportu S. Lacina a J. Urban, mistryně sportu R. Čermáková aj.

Z hlediska počtu členů patří náš klub k druhému nejpočetnějšímu (za KVV Prostějov). Ale není tomu tak z hlediska aktivity, měřeno počtem organizovaných akcí a především účastí našich členů na nich. Z hlediska demografického složení patří náš klub mezi nejstarší.

Na závěr vzdejme hold těm, kteří náš klub vedli a formovali jeho tvář: byli to předsedové Václav KOUTECKÝ, iniciátor a zakladatel klubu, který klubu předsedal víc než 10 let (do roku 2002),

Jozef HANÁK předsedal klubu po dvě funkční období (2003-2008)

a současný předseda klubu Pavol GAVLAS předsedá již druhé funkční období.

Předsedové klubu i členové výborů, kteří obětavě odvedli ve prospěch klubu obrovskou práci, se zapsali do jeho historie zlatým písmem. Patří jim díky nás všech.

Miloslav Juříček

RADEK BRZOBOHATÝ – ČESTNÝ ČLEN KVVV PRAHA

V úterý 11. prosince, následně po ukončení divadelního představení „Tančírna“, bylo v pražském Divadle Radka Brzobohatého uděleno čestné členství v našem Klubu VVV Praha herci RADKOVI BRZOBOHATÉMU in memoriam.

Čestné členství, červený baret a odznak vojenských výsadkářů předali zástupci Klubu manželce zesnulého herce Haně Gregorové a synovi Ondřeji Brzobohatému. Ne snad proto, že by herec byl aktivním výsadkářem nebo

veteránem výsadkového vojska. Bylo to za jeho ztvárnění role nadporučíka Adolfa Opálky, krycím jménem Krále, v historickém filmu *Atentát*. Opálka byl jedním z hrdinů, kteří po atentátu na zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha padli v boji s nacistickou přesilou 18. června 1942 v kryptě pravoslavného kostela sv. Cyrila a Metoděje.

Film se natáčel mimo jiné také ve výsadkových útvarech a někteří členové Klubu se na něm podíleli. Výkon Radka Brzobohatého byl snad i díky tomu tak přesvědčivý. Proto mu při jeho sedmdesátinách pražští výsadkoví veteráni navrhli čestné členství v Klubu. Návrh s potěšením přijal. Nenadálá smrt nezapomenutelného herce nás zaskočila o to víc, že pouhý týden před touto smutnou událostí výbor Klubu tento návrh jednomyslně odsouhlasil.

Jsme poctěni, že rodina Radka Brzobohatého návrh přijala a umožnila předání čestného členství, červeného baretu i odznaku vojenského výsadkáře za zvuků naší výsadkářské hymny a za účasti prakticky všech diváků, kteří před tím sledovali divadelní představení, ale neodcházeli.

Miloslav Juříček

SEDM PROTI OSMI STŮM

18. červen - pohled z druhé strany

Každoročně v tento den se scházíme v Resslově ulici, abychom uctili památku vlastenců – národních mstitelů, kteří tam ukončili svůj boj proti německým okupantům. Úkryt obou aktérů atentátu na Heydricha, Gabčíka s Kubišem a dalšími pěti parašutisty v kryptě pravoslavného kostela Cyrila a Metoděje, byl zradou Karla Čurdy odhalen. V noci ze 17. na 18. června 1942 kostel obklíčily jednotky SS a pražského gestapa. Z autentického hlášení velitelů těchto jednotek můžeme sledovat průběh nadcházejících hodin z druhé strany. Za povšimnutí stojí

jejich vzájemná rivalita. Velitel jednotky SS v akci SS-Brigadeführer Karl von Treuenfeld v hlášení o průběhu dobývání kostela značně nadsadil zásluhy své vlastní i příslušníků zbraní SS. Velitel pražského gestapa dr. Hans Ulrich Geschke, který zprávu dostal k posouzení, vypracoval pro K. H. Franka vlastní stanovisko, kde některá Treuenfeldova tvrzení odmítá. Zde jsou výňatky z jejich zpráv:

SS - Nasazeny byly: Z (E) SS D a z SS strážního praporu Praha: 17 důstojníků, 740 poddůstojníků a příslušníků mužstva. Kromě toho k ochraně úředníků gestapa 25 mužů. Oddíl (E) SS D tvořil místní uzávěru, strážní prapor SS Praha vnější.

Gestapo - 25 mužů zbraní SS nebylo vyžádáno k „ochraně“ úředníků gestapa, nýbrž proto, že úředníci gestapa neměli k dispozici dostatek zbraní k boji zblízka, jako ruční granáty a samopaly.

SS - Bezprostředně po ukončení vnitřní uzávěry byli úředníci gestapa, kteří vzali s sebou několik z přidělených 25 mužů SS, napadeni palbou z kostela. Rozpoutala se přestřelka se zločinci, při níž byly z německé strany vrhány i ruční granáty. Gestapo a jí přidělené mužstvo SS ze strážního praporu SS Praha prozatím ihned vyklidily vnitřek kostela.

Gestapo - Komando úředníků gestapa bylo hned po vniknutí do kostela napadeno střelbou. Z 25 mužů zbraní SS nebylo několik „vzato s sebou do kostela“, ale tito muži zbraní SS byli již přiděleni komandu. Nikdy nebyl vydán rozkaz velitele zbraní SS, aby byl vyklizen vnitřek kostela; k tomu ani nebyl velitel zbraní SS oprávněn, protože dosud byl odpovědný jen za vnější uzávěru, kdežto celou akci jsem řídil já. Úředníci se stáhli z kostela až tehdy, když jim došly prostředky k boji zblízka, zejména ruční granáty, a když velitel zbraní SS odmítl dát k dispozici další ruční granáty. Protože bez ručních granátů byl boj mých úředníků beznadějný, požádal pak kriminální komisař Pannwitz velitele zbraní SS o vytvoření úderné skupiny zbraní SS jako jediného východiska.

SS - Současně stříleli příslušníci gestapa samopaly z protějších domů velkými okny do vnitřku kostela. Těmito opatřeními bylo však ohrožováno vlastní mužstvo v kostele. Velitel zbraní SS nařídil, aby střelba z protějších domů do vnitřku kostela byla ihned zastavena.

Gestapo - Je naprosto nesprávné, že moji úředníci prý stříleli z protějších domů do oken kostela a tím ohrožovali vlastní lidi. Úředníci gestapa v těchto domech vůbec nebyli. Zato však příslušníci zbraní SS vnikli do školy naproti a zahájili odtud palbu na kostel. Nikoli velitel zbraní SS, ale já jsem zakázal tuto nesmyslnou střelbu, protože tím byli ohroženi moji vlastní lidé.

SS - Úderný oddíl dostal rozkaz snažit se dopadnout zločince živé. Ztěžující okolností byla skutečnost, že z dolní chrámové lodi vedlo ke kůru pouze točité schodiště, které nahoře kryl palbou jeden ze zločinců. Velitel úderné skupiny nasadil družstvo vyzbrojené ručními granáty a samopaly a pod jeho ochrannou palbou se dostal na kůr. Asi po dvouhodinovém boji (k 7.00 hod.) byli tři zločinci zdržující se v horní části kostela zadrženi a zajati; jeden z nich byl mrtev, ostatní dva živi, ale těžce raněni.

Gestapo - Tvzení, že byli chyceni dva muži živí, by snad mohlo vésti k nedorozumění, protože oba agenti už nenabyli vědomí.

SS - V kostele nebyli jen tito tři zločinci; našly se tam i čtvrté šaty. Bylo tedy zřejmé, že je někde schován nejméně ještě čtvrtý zločinec. Jako místo úkrytu přicházel v úvahu sklep pod kostelem, o jehož velikosti a vzhledu nikdo nic nevěděl. Blízko západního vchodu do kostela byla nalezena kamenná deska, kterou bylo možno zvednout. Odtud vedl dřevěný žebřík do temného sklepení. Kromě toho byla poblíž oltáře deska, která byla před nepříliš dlouhou dobou zazděna. Ze sklepa vedl světlík k vodorovně-pravoúhlému okénku.

Gestapo - O zděném schodišti pod kamennou deskou kostela vědělo gestapo od samého začátku, neboť to přiznal ve své výpovědi farář.

SS - Knězourovi, který se po celých uplynulých 14 dnů staral o ukrytí a rozmístění zločinců ve své svatyni, jsme nařídili, aby popsaným sklepním otvorem vyzval několikrát zločince, aby se vzdali. Ti na to odpověděli: Nikdy! Nato byl sklepní otvor uzavřen a proti zločincům jsme postupovali se slzotvorným plynem a s vodou. Čeští hasiči, kteří se pokoušeli vsunout hadice do popsaného šachtového otvoru podél vnější kostelní zdi, byli zahnáni střelbou z pistolí a Molotovovými koktejly. Zločincům se též podařilo sklepním žebříkem, o němž byla dříve zmínka, vyrazit hadice z okénka ven. Mužstvo zbraní SS dostalo pak rozkaz házet světlíkem do sklepení bomby se slzotvornými plyny. Zločinci je však částečně házeli zpět. Hadice byly znovu vsunovány do světlíku; několika ručními granáty mělo být zločincům zabráněno znovu vyrazit hadice. Po poměrně krátké době bylo zjištěno, že vodní hladina ve sklepě jen velmi, velmi pomalu stoupá; proto byly obavy, že voda někde odtéká a dále, že by zločinci mohli najít cestu k útěku nějakými odtokovými kanály nebo podzemními chodbami. Velitel zbraní SS proto rozkázal, aby zaplavování sklepení bylo zastaveno a aby bylo úderné mužstvo SS D vysláno zmíněným otvorem do sklepení.

Gestapo - Podle informací hasičů mohl být sklep plně zatopen - kdyby se přivezly další pumpy - za půldruhé hodiny. Touto cestou by bylo gestapo dosáhlo svého cíle bez dalších ztrát. Rozkaz velitele zbraní SS, aby bylo zastaveno vpouštění vody, byl zcela svévolný a byl vydán bez dohody se mnou jakožto velitelem celé akce. Hladina vody v katakombách také nestoupala „velmi pomalu“, nýbrž v krátké době činnosti pump dosáhla již výše 90 cm.

SS - Úderné mužstvo proniklo úzkým sklepním otvorem do podzemí, avšak z nejkratší vzdálenosti bylo napadeno palbou; odpovědělo ihned ručními granáty a samopaly. Českým hasičům bylo nařízeno, aby rozbili zazděnou kamennou desku. To se stalo asi v 10 minutách. Ukázalo se nyní, že z oltářové strany kostela vedlo do sklepních katakomb široké kamenné schodiště. Krátce po rozbití kamenné desky nastala v podzemí urputná přestřelka, přičemž bylo použito i ručních granátů. Čtyři zločinci byli ve sklepě nalezeni mrtvi. Někteří z nich měli vedle těžkých poranění i střely v hlavě, takže se zdá, že se během rozbíjení sklepního otvoru sami zastřelili.

Gestapo - Ohledáním čtyř mrtvol vytažených ze sklepa bylo prokázáno, že žádný z těchto mužů nebyl zraněn působením palby zbraní SS, nýbrž že se všichni zabili tím, že si sami vpálili ránu do hlavy; dva z agentů použili navíc ještě jedu.

Toto je krátký výťah z webové stránky www.fronta.cz Dokumenty > Protektorát Čechy a Morava (1939-1945)> Zprávy SS a gestapa o dobývání kostela sv. Cyrila a Metoděje 18. června 1942. Zaznamenal jumila

SETKÁNÍ U PADÁKŮ

Loni náš klub organizoval ve spolupráci s KVV Chrudim na letišti ve Skutči II. mezinárodní mistrovství výsadkových veteránů v seskocích padákem. Účast jen pěti tříčlenných družstev (2 pražská a 3 ze Slovenska) neodpovídala představě a vynaloženému úsilí organizátorů. Přestože nedošlo k žádnému úrazu, akceptujeme názor mnohých kolegů, že pořádat závody v přesnosti přistání není příliš bezpečné s ohledem na věk a fyzickou účastníků, veteránů. Ano, vápníku v kostech ubývá a závodnické nadšení může být příčinou nebezpečných situací při přistání. Snad hlavně obavy z možných úrazů byly příčinou malého zájmu o loňské závody.

Snaha zorganizovat setkání paraveteránů z různých klubů zaměřená na seskoky však v našem KVVV stále přetrvává. Pro letošní rok jsme získali předběžný souhlas Aeroklubu Hořovice s provedením cvičných seskoků veteránů v srpnu nebo v září (v termínu, který nebude kolidovat s nějakou jinou akcí našich klubů). Naše představa je taková, že bychom připravili tři neuspěchané, pohodové dny na hořovickém letišti zaměřené na provedení minimálně dvou cvičných (udržovacích) seskoků z letadla AN-2. V pátek předseskoková příprava, v sobotu seskoky, po večerech povídání, v neděli případně doskákání, oběd a loučení.

Finanční náročnost takové akce je nezanedbatelná, proto uvádíme některé z položek ceníku AK Hořovice pro rok 2013: seskok z výšky 1200 m 270 Kč, z výšky 1500 m 340 Kč a z výšky 2200 m 440 Kč pro členy Aeroklubu. Půjčení školního padáku na seskok stojí 300 Kč, základní přeškolení na křídlo včetně jednoho seskoku 2500 Kč (bohužel zdražení není vyloučeno). Cena za ubytování bude záviset na počtu účastníků.

Zájemci o seskoky se ovšem musí prokázat např. Osvědčením o zdravotní způsobilosti 2. třídy (vystaví oprávněný lékař), a ti, kteří se budou chtít přeškolit na křídlo, nebo mají od posledního seskoku dlouhou pauzu, budou muset absolvovat písemný test jako doklad o splnění základního výcviku.

Velmi bychom na tomto setkání uvítali nejen dosud skákající veterány, ale hlavně naše nové mladé členy a všechny, kteří by přišli třeba jen fandit a pobýt mezi kolegy v příjemném prostředí.

Bližší informace o tomto setkání u padáků byly začátkem roku rozeslány všem KVV s tím, že pokud se do konce března přihlásí aspoň 22 skákajících, prakticky zahájíme přípravu. A že i dodatečně uvítáme připomínky a doplňující náměty.

Máte zájem o bližší informace? Zavolejte mi na tel. 739 271147, 311 217 077, případně napište na strajta@seznam.cz. A hlavně: zúčastněte se! Antonín Štrajt

KDO JE JIŘÍ URBAN ?

Bylo ho všude vidět vlastně už jako kluka. Ještě nechodil do školy a už ho byla plná sokolovna. A když se po skončení měšťanky v roce 1947 začal ve známé pražské letecké továrně Motorlet učit nástrojařem, dal se celou duší na atletiku. Patřil k nejlepším, ale pak to s ním začalo jít s kopce. Doslova během půl roku ho kamarádi přerostli o hlavu a jejich výkony rostly, zatímco Jirka zaostával. Na to nebyl zvyklý. Chce to nějaký jiný sport! V Motorletu se tehdy naštěstí nabízelo něco lákavého, plachtařský kroužek. Přihlásil se, ale když Svaz brannosti dělal nábor na výsadkářský

výcvik, vůbec mu nevadilo, aby se přihlásil i tam. A dal se do obojího s vervou. Jenže s létáním skončil splněním stupně B. Snad proto, že letiště Točná bylo pro mládence z Hostivice u Prahy přece jen daleko, snad pro vzpomínky na naše hrdiny na válečných padácích a v obdivu sovětského zkušebního parašutisty Romaňuka, který vytvořil světový rekord seskokem ze stratosféry, zůstal u parašutismu.

Parašutistický výcvik zvládl výtečně a po pěti měsících, bylo to 5. května 1949, kdy mu do 17. narozenin chybělo 12 dnů, se na letišti v Hradčanech dočkal prvního seskoku. Hned pak cvičil svaly a šikovnost při budování výcvikového střediska v Praze na Trojském ostrově, pokračoval ve výcviku, absolvoval instruktorský kurs, v Motorletu vytvořil a cvičil další zájemce a jakmile byl vyhlášen nábor, přihlásil se už se 16 seskoky k výsadkovému vojsku. Ještě než v říjnu 1950 nastoupil do Stráže p/Ral., byl ke své nesmírné radosti a pýše vybrán, aby v červnu spolu s desítkou nejlepších instruktorů - byl z nich nejmladší – na počest sjezdu ČSM provedl seskok na Strahovský stadion.

Na vojně se velmi rychle uvedl jako vynikající sportovec, byl poslán na kurs rozhodčích atletiky, plavání a branných sportů a po absolvování ŠDZ se stal tělovýchovným náčelníkem ve výzkumné padákové stanici na Borečku.

Po odchodu do civilu v hodnosti poručíka se vrátil do Motorletu ke svému řemeslu nástrojaře, k činnosti parainstruktora i k bezmotorovému létání tentokrát na nepříliš vzdáleném letišti Kladno. Aby toho nebylo málo, vystudoval letecký obor na večerní průmyslové škole. A byl vyznamenán jako nejlepší pracovník strojírenství.

Po 15 letech v Motorletu přešel Jiří Urban do Metalexu, jednoho z 12 podniků Svazarmu (podporovaly jednotlivé odbornosti Svazarmu), kde kromě jiného pracoval jako specialista na výškové práce. Při tom stále pokračoval jako parainstruktor, 10 let byl členem širšího národního družstva a každoročně bojoval za naše barvy na 2 až 3 mezinárodních mistrovstvích a soutěžích. Dodnes ho hřeje úžasný pocit, který zakoušel, když na jeho počest hráli naše hymny. A

průběžně vykonával především předsednické funkce paraodborů Svazarmu různých stupňů až po federální. Za zásluhy o rozvoj padákového sportu mu Mezinárodní letecká federace udělila nejvyšší výkonnostní vyznamenání, Zlatý odznak se třemi diamanty.

Než v roce 1995 ukončil svou sportovní činnost, měl zapsáno 16 rekordů (z toho 10 světových), 4020 seskoků (z toho 68 nočních a 30 do vody). Skákal na leteckých dnech, na stadiony a hřiště, na vrchol Sněžky, do měst mezi domy, s vlajkami, dýmovnicemi a jinými pomůckami, cvičil na hrazdách zavěšených pod vrtulníky...

A myslel si, že se jako vdovec už bude starat především o své slepičky a zahradu. Ale trvalo jen pět let, než vstoupil do KVVV Praha. Od té doby má dalších 31 seskoků a tak jako vždycky je ho zase všude vidět: na brigádách, na schůzích, na všech akcích klubu, všude, kde je potřeba přiložit ruku k dílu. Vždy vstřícný, obětavý, laskavý a vynikající kamarád. Takový je zasloužilý mistr sportu Jiří Urban.

Daga Minkewitzová

SPONZOŘI, DÍKY

Asi všichni víte, že náš klub není nikým dotován a že naše činnost a možnosti pořádání různých akcí plně závisejí na členských příspěvcích a na různých darech.

Asi současná ekonomická situace se podepsala na naprostý úbytek sponzorů, a tak z původních 60 000 Kč, které jsme dostali v roce 2004 od firem Subtera, Zentiva a VVT Spektrum, klesly dary postupně až na 5000 Kč, které nám už v roce 2012 věnoval syn spoluzakladatele našeho klubu a dnes předseda KVV Praha-západ kolega Jaroslav VONDRA. A tím to skončilo.

Je proto nutné znovu poděkovat nejen kolegovi Vondrovi, ale také našim členům, kteří se pravidelně zúčastňují placených brigád či jako hlídací služba při různých akcích - bitvách Klubu vojenské historie, nebo na čestné stráž. Bohužel poslední dva roky již ani o hlídání není zájem, zbývá tedy jen čestná stráž pro pietní akce pořádané Městskou částí Praha 7.

Od počátku se v seznamech účastníků opakuje zhruba 15 jmen našich kolegů, kteří takto vydělané peníze dávají do pokladny klubu. Nejstarší z nich pomalu odcházejí, občas je nahradí někdo mladší, ale jádro přispěvatelů stále zůstává. Za posledních 9 let darovali úctyhodnou částku 95 800 Kč. Jsou to: Antonín ŠTRAJT, Miloš MATOUŠEK, Drahoň TVRZ, Ludvík DVOŘÁČEK, Oldřich VISINGR, Jiří KORÍZEK, Jiří URBAN, Josef LAJPOLD, Miroslav VANĚK, Jaroslav VESELÝ a Rudolf HEISLER. Účastní se bez ohledu na počasí, s bolavými zády či klouby, někteří z nich už překročili osmdesátku. Ale co by neudělali pro svůj klub!

Mnohým z nás zdraví, pracovní či rodinné povinnosti brání účastnit se těchto akcí. Máme však známé a kamarády, kolegy z bývalých zaměstnání, kteří fandí výsadbářům. Nenašli by se mezi nimi sponzoři?

Karmela Štrajtová, pokladní KVVV Praha

HLEDEJTE NA ADRESE

Od loňského roku můžete na internetu najít soubor fotografií označený jako „paravet“. Jedná se o výběr fotek pořízených členy našeho KVVV Praha na akcích, kterých se zúčastnili.

Fotky jsou zařazené do alb pojmenovaných podle akcí, kterých se týkají. Zatím je to ještě přehledné i přesto, že se jedná o více než 1000 snímků ve 22 albech. A to se nám ještě nepodařilo získat a elektronicky uložit fotky ze všech akcí, kterých jsme se zúčastnili loni.

Tyto fotografie najdete na adrese www.paravet.rajce.net. Tam se vám v souboru paravet otevře stránka s uzamčenými, ale pojmenovanými alby. Kliknete na ikonu zámku vybraného alba a otevře se stránka, která vás vyzve k zadání uživatelského jména a hesla:

a/ vyplňte uživatelské jméno - veteran (psáno s krátkým a)

b/ vyplňte heslo - veteran (psáno s krátkým a)

c/ potvrďte OK

Otevře se vám stránka s minifotkami celého konkrétního alba a tam už si můžete hrát podle přehledné nabídky. Kliknutím je možné vybírat jednotlivé fotografie, nebo postupovat na další, vracet se na předchozí, měnit jejich rozměry, řadit seznam alb podle abecedy nebo data, kdy byly pořízeny atd. Stejně postupujte, pokud si k prohlížení vyberete některé z dosavadních 22 alb souboru paravet.

Vybrané fotky si můžete stáhnout do svého počítače, vytisknout si je, nebo předat ke zpracování do nějakého fotolabu.

Uživatelé sami však další fotky do souboru paravet zařazovat nemohou, to je technicky umožněno pouze zřizovateli, který je vybírá podle kvality a tak, aby se neopakovaly stejné nebo velmi podobné záběry. Pokud budete chtít do souboru zařadit některé vlastní snímky, obraťte se na zřizovatele, kterým je kolega Pavel BŘESKÝ, tel. 605 886 919. Byl to jeho nápad a jeho dílo, kterým tak chce členům našeho klubu a čtenářům Padáčku od Šumavy k Tatrám umožnit pozastavit se u událostí, které jsme společně prožívali.

SBÍRÁM, SBÍRÁŠ...

Člověk by neřekl, jaké koníčky pěstují někteří naši členové, kolik je mezi námi sběratelů zbraní střelných i chladných, různých odznaků, nášivek, vlajek, starých dokumentů a tiskovin i uniforem a jejich částí apod. Nechcete se, milí sběratelé, pochlubit? Třeba vám při tom někdo rád do sbírky přispěje něčím, co se mu doma zbytečně válí, třeba se vám ozve někdo s nabídkou výhodné výměny...

Dejte mi, prosím, vědět o vašich koníčcích nebo o sběratelské vášni kolegů, ke kterým se tato výzva nedonese. Budete si chtít napsat o svém potěšení sami, nebo to necháte na někom jiném?

Těším se, že Padáček bude mít s vaší pomocí novou zajímavou rubriku. Spojení na mně je na konci každého Padáčku v tiráži.

Daga Minkewitzová

OHLÉDNUTÍ DO NAŠÍ HISTORIE

K letošnímu 65. výročí založení výsadkového vojska budeme postupně uveřejňovat základní údaje o hlavních výsadkových útvarech z let padesátých a šedesátých minulého století a jejich stručnou historii. Pamětníci si jistě rádi vzpomenou na dobu své aktivní služby. Rozsah Padáčku bohužel umožňuje uvádět jen některá historická fakta bez „vaty“. Budeme rádi za vaše náměty a připomínky. Adresujte je na e-mail jumila@seznam.cz.

22. VÝSADKOVÁ BRIGÁDA

BANSKOBYSSTRICKÁ SLOVENSKÉHO NÁRODNÍHO POVSTÁNÍ

Po pěti letech hledání koncepce výsadkového vojska armádní velení výnosem čj. 001045/OMS z 10.4.1952 rozhodlo do 15.11.1952 reorganizovat stávající výsadkové vojsko a dislokovat je na východní Slovensko. Vytvořit tam 22. výsadkovou brigádu s velitelstvím a štábem v Prešově a podřídit jí: 65. výsadkový prapor a 71. výsadkový prapor v Prešově a 172. mechanizovaný výsadkový prapor v Košicích. Ten byl 1.1.1953 byl reorganizován a přečíslován na 72. výsadkový prapor (později v Prešově) a 173. dělostřelecký výsadkový oddíl v Sabinově (od 1.9.1955 v Prešově).

Dále vytvořit brigádní jednotky: spojovací rotu, ženijní rotu, průzkumnou četou, četou chemické ochrany, balonovou rotu, rotu technického zabezpečení, brigádní lazaret v Prešově a brigádní výsadkovou školu v Košicích.

Prvním velitelem brigády se stal pplk. Štefan Bunzák, kterého 7.7.1953 vystřídal mjr. Ivan Kutín, pověřený velením z funkce náčelníka štábu. 15.9.1953 byl ustanoven velitelem mjr. Ľudovít Faluba, který 1.11.1954 předal velení pplk. Františku Mansfeldovi, který brigádě velel 15 let.

Počty brigády se různí, podle oficiálních zdrojů měla (plánované/skutečné) důstojníků 258/253, poddůstojníků z pov. 84/81, abs. ŠDZ 0/31, ZS 1956/2065, celkem 2298/2430.

Při zrodu brigády jí sudičky asi daly do vínku permanentní reorganizace. Velení armády často měnilo názory na její použití v boji v závislosti na vývoji mezinárodní a vojensko-politické konstelaci a také na možnosti dopravního letectva. Týkaly se nejenom změn organizačních, ale i dislokačních, podřízenosti a názvů. Jediné, co zůstalo platné do dnešních dnů je krycí název VÚ 8280.

11.10.1953 obdržela brigáda bojovou zástavu. Dne 9.5.1955 jí byl udělen čestný název Banskobystrická, Slovenského národního povstání.

1.11.1955 bylo na MNO zrušeno Velitelství výsadkového vojska (velitel plk. Kričfaluši odešel studovat do SSSR) a brigáda byla podřízena 2. vojenskému okruhu (Trenčín). Současně byla reorganizována na 22. výsadkový pluk na snížených počtech zredukovaných na 1126 osob. O „genytalitě“ těch, co o tom

rozhodovali, svědčí, že po třech měsících byl pluk znovu „povýšen“ na brigádu. Na plné počty byl obnoven 65. výsadkový prapor a brigádní jednotky. Ostatní jednotky zůstaly na snížených (rámcových) počtech, 72. rámcový výsadkový prapor byl reorganizován na školicí středisko.

Následky byly děsivé. Nastalo obrovské stěhování útvarů mezi třemi prešovskými kasárnami, byla opuštěna posádka Košice. Nejvíce byla brigáda postižena personálně. Více než 50 kvalitních a vycvičených vojáků z povolání odešlo od brigády k jiným vševojskovým útvarům nebo do zálohy, což postihlo i jejich rodiny stěhování. S některými z nich se setkáváme v klubech výsadkových veteránů dosud.

1.10.1957 byla průzkumná četa brigády reorganizována na 22. průzkumnou rotu (ZU) v Sabinově a příští rok v srpnu přemístěna do Prešova. Posléze byla rota k 1.10.1959 reorganizována na 22. výsadkový průzkumný prapor ZU.

K 1.10.1958 došlo k dalším změnám. Brigáda byla opět podřízena MNO, byl zrušen 173. výsadkový dělostřelecký oddíl a výsadková protiletadlová baterie.

V roce 1960 došlo v krátké historii brigády k její další redislukaci. Na základě rozkazu NGŠ č.j. 004300/60 se brigáda přemístila z východoslovenského Prešova na střední Moravu. Velitelství brigády s podpůrnými a zabezpečovacími jednotkami, dále 71. výsadkový prapor a (k 1. říjnu zřízená) výsadková protitanková baterie, byly přemístěny do Leteckých kasáren v Prostějově, 65. výsadkový prapor a 22. výsadkový průzkumný prapor ZU do kasáren v Holešově.

65. výsadkový prapor tam dlouho nepobyl. Po roce, k 1.9.1961, byl znovu redislukován do Jezdeckých kasáren v posádce Prostějov. Z protitankové baterie vznikl 22. výsadkový protitankový oddíl, z velitelské čety brigády byla vytvořena velitelská rota. 22. průzkumný prapor ZU byl ke stejnému datu vyjmut z podřízenosti brigády, přetransformován na 7. výsadkový pluk ZU a podřízen ZS GŠ MNO. K 1.2.1963 byla zredukována balonová rota na četou a z reprezentační sportovní čety vzniklo Armádní sportovní družstvo parašutismu (ASD).

1.9.1965 přešla brigáda do podřízenosti Středního vojenského okruhu. V té době sloužilo u brigády 1408 osob.

V důsledku srpnových událostí 1968 byla 1.9.1969 22. výsadková brigáda kompletně reorganizována na 22. výsadkový pluk podřízený Západnímu vojenskému okruhu.

Původní samostatné výsadkové prapory 22. výsadkové brigády (65., 71. a 72.) i 22. vpto byly zrušeny stejně jako 7. výsadkový průzkumný pluk ZU v Holešově. Z Chrudimi do Prostějova byly přemístěny 1. a 4. výsadková průzkumná rota.

Organizace 22. výsadkového pluku byla od 1.9.1969 následující:

- velitelství a štáb, spojovací rota, velitelská rota (automobilní družstvo, průzkumná četa, ženijní četa, družstvo radiačního a chemického průzkumu a četa výsadkového zabezpečení),
- padákový výsadkový prapor o dvou padákových rotách (172 osob)

- padákový prapor zvláštního určení o 5 rotách (310 osob)
- dvě výsadkové průzkumné rotы zvláštního určení (v každé 147 osob)
- technická opravna a rota týlového zabezpečení (automobilní četa, hospodářské družstvo, sklady a obvaziště).

Celkově se u pluku předpokládalo zařadit 1039 osob (z toho 210 vojáků z povolání). Více než stovka výborně vycvičených vojáků z povolání byla nucena opět odejít k jiným útvarům, do škol nebo do zálohy. Pracně vybudovaná výcviková základna v opuštěných posádkách byla zničena.

Armáda postavila 22. výsadkovou brigádu jako taktický svazek výsadkového vojska. Brigáda měla mít mnohostranné využití a plnit rozmanité úkoly. Cvičila všechny druhy výsadkových odborností, připravovala také zálohy. Brigáda měla pevný, dobře sladěný vojenský režim, a vzdor permanentním reorganizacím tvořila dobře vycvičený a bojeschopný celek Představovala značnou bojovou sílu. Měla válečně kolem tří tisíc vojáků a disponovala desítkami děl a minometů. Později byla přezbrojena protitankovými řízenými střelami a bezzákluzovými kanóny. Prapory měly minomety, tarasnice, pancéřovky, později také granátomety. Pro boj s nízko letícími letadly byla vyzbrojena velkorážními kulomety a poté i protiletadlovými řízenými střelami. Standardní výzbrojí byl upravený samopal a kulomet. Ve výcviku byla preferována fyzická kondice a střelba. Každý voják dovedl manipulovat s trhavinami a házet ruční granáty.

Roku 1959 dostalo dopravní letectvo nový letoun IL-14T, spolehlivý a výkonný dvoumotorový stroj. Pro vysazení těžší bojové techniky - jako byly bezzákluzové kanóny, minomety, motocykly a zásobníky - však měl jen pumové závěsy pod centroplánem. Velmoci již tehdy disponovaly velkokapacitními dopravními letadly a ze zadních vrat byly vysazovány i obrněné transportéry. Nám musely zatím stačit IL-14 s podvěšenými balíky zásobníků. V rámci koaliční spolupráce začalo v roce 1964 postupné přeškolení na moderní leteckou techniku. Každoročně přilétalo několik sovětských dopravních letounů AN -12 a útvary 22. vb byly přecvičovány na tento soudobý letoun. Dopravním letounům odpovídal i vývoj padáků.

Historie 22. vb a všech dalších výsadkových útvarů a jednotek je především historií výsadkářů, kteří v nich sloužili. Být „Hrotem meče armády“ bylo vykoupeno tvrdým výcvikem, přísnou kázní, pevnou vůlí splnit každý úkol, ale také kvalitním velitelským sborem a vynikajícími vojáky. Můžeme si položit otázku, proč právě výsadkáři byli ti nejlepší v armádě, proč nejen současní výsadkáři, ale i veteráni jsou tak hrdi na svoji zbraň, kterou symbolizuje rudý bareť. Zřejmě původ té kvality můžeme vystopovat u zrodu první výsadkové jednotky, kterou formovali váleční veteráni Paleček, Krzák, Černota a mnoho dalších. Tato vysoko nastavená laťka náročnosti se šířila štafetově do celé další historie výsadkových jednotek. Důkazem jsou velitelé a štáb brigády a útvarů: F. Mansfeld, I. Kutín, M. Melichárek, M. Pelc, J a V. Mrázkové, V. Koutecký, M. Sklenka, J. Steklý, P. Benedikt, V. Pecina, J. Šindler, Krátký, M. Rezler, M. Krška, J. Křivan, L. Šulčík, B. Falt, L. Opletal, S. Blažej, J. Ondrovčák, první velitelé útvarů M. Kňourek, N. Rusnák, M. Česal, V. Tabák, F. Jiras a mnoho dalších, kteří začínali svoji kariéru v Mimoni, v Zákupech, u prvních výsadkářů. Všechny

další generace výsadkových jednotek a útvarů nesou původní stopu zakladatelů. Výsadková výcviková střediska armád (Galát, Jiroušek) a průzkumné jednotky ZU se také zrodily v lůně výsadkové brigády. Kromě toho existovala velká konkurence ve velitelském sboru (při reorganizacích zůstávali ti nejlepší), výběr i dobrovolnost vojáků základní služby.

Naši vojáci dokázali, že patříme k nejlepším. Byla to koncepce moderního výsadkového vojska a my jsme ji zvládli. Výsadkové vojsko bylo připravováno k plnění rozmanitých úkolů, těžiště už nebylo jen v diverzi, nýbrž v plnění úkolů taktického i operačně taktického typu. Použití vzdušných výsadků v boji a operaci přestalo být výjimečným. Výsadky se staly pravidelným a základním prvkem operační bojové sestavy vševojskových svazků a svazů. Miloslav Juříček

KLUBOVÝ HLASATEL

NAŠE VÝROČNÍ BILANCOVÁNÍ

Výroční členská schůze našeho klubu proběhla 8. prosince 2012 tentokrát v Domě armády Praha (DAP) na Vítězném náměstí. Vzhledem k tomu, že se všude šetří, tak i naše tradiční prostory v kasárnách v ulici Gen. Píky armáda uzavřela, a proto jsme již loni museli hledat náhradní řešení. Našli jsme azyl v DAPu. Chci i touto cestou poděkovat vedoucímu střediska DAPu panu Milanu Zemančíkovi za ochotu a vstřícný přístup při přípravě i během celého našeho jednání, což se pozitivně projevilo na celkové příjemné a domácí atmosféře schůze. Ukázalo se, že prostory klubu ve 2. poschodí po všech stránkách vyhovují, a proto předpokládáme, že tam budeme organizovat i další výroční schůzi. Dále chci poděkovat i kolegovi Stanislavu Lacinovi za již tradiční sponzorské zabezpečení občerstvení účastníků schůze.

A teď k vlastnímu jednání našeho shromáždění. Jednání řídil místopředseda klubu Pavel Krajčovič. Přítomno bylo 48 členů z celkového počtu 80 (tj. 60 %) a 15 hostů. Z pozvaných hostů mimo kluby přijal pozvání předseda jednoty ČsOL Praha 6 Ing. Jiří Železný. Dále mezi nás zavítali zástupci našich partnerských klubů z Bratislavy, Prostějova, Liberce, Holešova, Tábora a J. Hradce a 6 zástupců nově vzniklé pobočky kolegy Vondry KVV Praha–západ. Účastníky jednání i hosty přivítal předseda klubu kol. Pavol Gavlas. Před vlastním jednáním jsme minutou ticha uctili památku kolegů, kteří naše řady v roce 2012 opustili – byli to náš čestný člen pan armgen. Ing. Tomáš Sedláček a kol. Josef Babický.

Zprávu o činnosti klubu v uplynulém roce a návrh na zaměření činnosti klubu v roce 2013 přednesl předseda P. Gavlas. Schůze odsouhlasila hospodaření klubu za minulý rok i návrh rozpočtu na rok 2013 s tím, že výše členského příspěvku se nemění a zůstává ve výši 150 Kč.

Následovalo přijetí nových členů klubu. Prostřednictvím rodiny a známých herce Radoslava Brzobohatého se výbor klubu dověděl, že pan Brzobohatý projevil zájem stát se členem našeho klubu, protože při natáčení filmu ATENTÁT absolvoval seskok padákem a výsadkářů si velice si vážil. Výbor připravil pro

herce pozvání, ale zhruba týden před realizací R. Brzobohatý zemřel. Výroční členská schůze jednomyslně odsouhlasila udělení čestného členství spolu s pamětním listem, výsadkovým odznakem a baretem R. Brzobohatému in memoriam. Ocenění předali jeho rodině naši kolegové Visinger, Čejka, Tvrz, Semorád, Štrajt a Matoušek 11.12.2012 přímo v divadle.

Dále byli přijati za členy klubu Pavol Priečinský, Jiří Mazanec, Jaroslav Zázvorka, JUDr. Svetozár Plesník, Jiří Stanislav, Erik Eštu, František Herink, František Nešvera, Ladislav Vlček a Petr Korb.

Poté předseda klubu předal blahopřání a vyznamenání k životnímu jubileu našich členů a k 65. výročí založení výsadkového vojska. Byly předány pamětní listy klubům Bratislava, Prostějov, Liberec, Holešov, Tábor a J. Hradec. Děkovný diplom byl předán kol. Miloslavu Vaňkovi, který oslavil 75 let, a Liboru Kovárníkovi k jeho 60. narozeninám.

Za dlouhodobý významný pracovní přínos a podporu klubu byla udělena především zakládajícím členům našeho klubu Medaile k 65. výročí založení výsadkového vojska, kolegům Vladislavu Mrázkovi, Václavu Kouteckému, Petru Benediktovi, Miloslavu Juříčkovi, Josefu Müllerovi, Pavlu Krajčovičovi, Ludvíku Dvořáčkovi, Jozefu Hanákovi, Oldřichu Visingrovi, Jiřímu Hendrychovi, Stanislavu Lacinovi, Josefu Lajpoldovi, Daze Minkewitzové, Quidovi Quiquerezovi a Miloši Semorádovi.

Na návrh výboru našeho klubu udělil Klub voj. výsadkárov SR Pamětnou medaili Jozefa Gabčíka kol. Miloni Rezlerovi za jeho dlouhodobou spolupráci a podíl na budování výsadkového vojska.

Za dlouhodobou podporu, propagaci, finanční a materiální pomoc udělil výbor klubu Pamětní medaili KVVV Praha kol. Jaroslavu Vondrovi.

Na návrh výboru našeho klubu předal předseda KVV Bratislava L. Dubeň Pamětnou medaili KVV Bratislava kol. Drahoši Tvrzovi za jeho zásluhy a spolupráci. Dále předseda KVV Praha-západ kol. J. Vondra předal Pamětní odznak svého klubu těmto našim kolegům : O. Visingerovi, J. Čejkovi, A. Štrajtovi a J. Hendrychovi.

V diskuzi vystoupilo 10 hostů a 5 členů klubu: předseda ČsOL ing. Železný, za Klub českých turistů Z. Zahradník, předsedové KVV Prostějov J. Čtverák, Bratislava L. Dubeň, Liberec J. Chromek, Holešov J. Dufek, Tábor I. Kvasnička, J. Hradec A. Beránek a Praha-západ J. Vondra. Z členů klubu se do diskuze zapojili kol. Matoušek, Hanák, Řanda, Štrajt a Břeský.

Na závěr VČS jednomyslně přijala plán činnosti klubu na rok 2013 a schválila návrh usnesení. Výbor ocenil vynaložené úsilí všech, kteří se podíleli na přípravě a organizaci výročního shromáždění.

Na závěr shromáždění jsme si podle zvyku a tradice společně zazpívali naši výsadkovou hymnu Duní stroje vzduchem a poté jsme setrvali v družné besedě s hosty u dobrého vína a pívka.

Organizaci, průběh i příjemnou atmosféru celého jednání ocenili hosté i členové klubu.

Pavel Krajčovič

UDĚLENÍ VYZNAMENÁNÍ, MEDAILÍ A BLAHOBLAHOPŘÁNÍ

Při příležitosti životního jubilea udělil výbor KVVV Praha

ZLATÝ ODZNAK

Oldřichu VISINGROVI, nar. 1933

PAMĚTNÍ MEDAILI KVVV PRAHA

Petru BENEDIKTOVI, nar. 1928

Jaroslavovi VESELÉMU, nar. 1948

Vladimíru GAJDOŠOVI, nar. 1953

BLAHOPŘÁNÍ K ŽIVOTNÍMU JUBILEU

Milanovi KOČÍMU, nar. 1938

Ladislavu SKALNÍKOVI, nar. 1943

**Při příležitosti 20. výročí založení klubu výbor KVVV uděluje
za dlouhodobý významný pracovní přínos a podporu našeho klubu**

***MEDAILI K 65. VÝROČÍ ZALOŽENÍ VÝSADKOVÉHO VOJSKA* kolegům
Bohumilu BROTÁNKOVI, Pavolu GAVLASOVI, Františku GOLDOVI,
Rudolfu HEISLEROVI, Robertu KRAUSOVI, Jiřímu KORÍZKOVI,
Jaroslavu LAŽANSKÉMU, Františkovi ŘANDOVI, Drahoňovi TVRZOVI,
Jiřímu URBANOVI, Oldřichu VISINGROVI**

PAMĚTNÍ MEDAILI KVVV PRAHA

Antonínu ŠTRAJTOVI

**Všem jubilantům a vyznamenaným blahopřejeme a do dalších let
přejeme pevné výsadkářské zdraví**

Uvedená ocenění budou předána na členské schůzi 16. května 2013

VÍTÁME NOVÉ ČLENY

Na výročním shromáždění byli přijati do našeho klubu noví členové:

PAVOL PRIEČINSKÝ, nar. 1946

JIŘÍ MAZANEC, nar. 1976

JAROSLAV ZÁZVORKA, nar. 1969

JUDr. SVETOZÁR PLESNÍK, 1954

JIŘÍ STANISLAV, nar.1946

ERIK EŠTU, nar. 1984

FRANTIŠEK HERINK, nar. 1982

FRANTIŠEK NEŠVERA, nar. 1944

LADISLAV VLČEK, nar.1945

PETR KORB, nar. 1944

ZDENĚK VÁCHA, nar. 1944

PŘIJĎTE, SEJDEME SE

ČLENSKÉ SCHŮZE: 19. září 2013 v 16.30 hod. v klubovně ČsOL ve 4. patře hotelu LEGIE, Náměstí I.P. Pavlova;

VÝROČNÍ SHROMÁŽDĚNÍ: 7. prosince 2013 v 10.00 hod. v DAP, Vítězné náměstí v Praze 6.

SCHŮZE VÝKONNÉHO VÝBORU: 10.6., 12.8., 9.9., 14.10., 11.11., 25.11., 2.12. 2013 vždy v 16.30 hod. ve 4. patře hotelu LEGIE, Náměstí I.P. Pavlova;

PRAVIDELNÁ SETKÁNÍ (potlach) členů klubu každý třetí čtvrtek v měsíci od 17,00 hodin v restauraci U PARAŠUTISTŮ v Praze 2 - Nové Město v Resslově ulici č. 7 ve dnech 20.6., 18.7., 15.8., 17.10., 21.11., 19.12. 2013;

STARÉ SPLAVY - setkání veteránů obou republik ve dnech 7.– 9. června 2013 (pozor, letos nikoliv v září!);

ANTHROPOID: 18. června 2013 v 10.00 hod. na pietních aktech v Resslově ulici a u Památníku výsadkářů v Technické ulici v Praze-Dejvicích;

UCTĚNÍ PAMÁTKY JANA KUBIŠE - červen – Dolní Vilémovice;

POCHOD PO STOPÁCH 22. výsadkové brigády, I. ročník „Memoriál plukovníka Fr. Mansfelda“ dne 29. června 2013, Prostějov - Hamry;

IX. MEMORIÁL ZAKL.VÝS.VOJSKA a Št. Baniča 28. - 29. srpen 2013, Chrudim;

DEN VETERÁNŮ: 11. listopadu 2013 v 16.00 hod. na pietním aktu u Památníku výsadkářů v Technické ulici v Praze-Dejvicích;

PADÁČEK – Občasník Klubu vojenských výsadkových veteránů Praha. Vychází 3x ročně (ke každé členské schůzi). Rediguje Daga Minkewitzová. Technické zpracování Miloslav Juříček. Tisk Růžena Čermáková. Uveřejněn na webové stránce KVV Prostějov www.kvvprostejov.wgz.cz v sekci KVVV Praha.

Číslo 17 vyjde v září 2013. Uzávěrka 18. 7., uzávěrka aktualit 15.8.